

os i at forbyde det, vi ikke vil have, men EU kan ikke forbyde borgerne at producere og købe de rigtige produkter.

Det er den samme taktik som den, vi fra Enhedslistens side hele tiden har påpeget med hensyn til de økologiske fødevarer, nemlig at når vi ikke må forbyde pesticiderne, kan vi i stedet forcere udviklingen af fødevarer, som ikke anvender pesticider i produktionen.

Og den taktik kan overføres til nonfoodområdet, og det er først og fremmest den store gruppe af dagligvarer, som ikke er mad, men som kan produceres på basis af organiske råstoffer og uden brug af uønsket kemi.

Hvornår ser vi miljø- og energiministeren og erhvervsministeren anvende deres mange, mange millioner produktudviklingskroner til støtte for udvikling, produktion og markedsføring af maling, kosmetik og vaskemidler, som ikke indeholder kræftfremkaldende, giftige og allergifremkaldende stoffer?

Og her taler jeg ikke om en indsats, som bare skal reducere de kræftfremkaldende stoffer med 10, 20 eller måske 30 pct. Nej, hvornår ser vi et udviklingsprogram, hvor formålet er at udvikle økologisk maling, økologiske vaskemidler og nonfoodvarer, som er uden uønskede stoffer, og som er produceret af råvarer, som er fremavlet på basis af økologiske principper?

Tilsvarende vil jeg efterlyse et bud på, hvornår miljø- og energiministeren og arbejdsministeren indfører et generelt forbud mod brug af kemiske stoffer i de tilfælde, hvor der er opfundet renere teknologier, som netop overflødiggør brugen af de uønskede kemikalier. Hvornår opstilles der bindende handlingsplaner for, hvornår uønskede og farlige kemikalier skal være væk fra lim, smøremidler og trykfarver?

Og det nytter altså ikke noget, at man lægger dette i hænderne på et EU-system, som helst bruger sine ressourcer på at modarbejde en progressiv miljøpolitik, mens antallet af børn og unge, som rammes af astma, allergi og det, der er værre, daglig stiger.

Derfor kan Enhedslisten ikke støtte det af Socialistisk Folkeparti, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre fremsatte dagsordensforslag, og vi har fremsat et alternativt dagsordensforslag, for vi mener, at nu er det nok, nu skal der handles og ikke snakkes, og det var det, jeg havde håbet at denne forespørgselsdebat ville komme til at dreje sig om, men i stedet har SF og regeringspartierne altså foreslået en afværge-dagsorden, og det er beklageligt.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Problemet for hr. Bent Hindrup Andersen er vist nærmest, at han ikke kan tænke på to ting samtidig, og at han ikke kan forestille sig, at begge dele kan være nødvendige: både at vi forbereder os på at kæmpe en EU-strategi igennem, og at vi lægger en national strategi, hvor vi går forrest, og – som jeg selv sagde – helt efter de samme retningslinjer som i hr. Bent Hindrup Andersens indlæg her satser på en produktorienteret politik, hvor vi netop bruger alle midler på at sørge for, at vi får produkter på markedet, som gør, at vi løser problemerne ved kilden.

Det skal vi gøre, og det signal, som SF har sendt til miljø- og energiministeren, går ud på, at når redegørelsen om en national strategi kommer, så er det den, der står i fokus.

Men hvorfor i alverden vil Enhedslisten i dag stemme nej til det bedste forslag, der findes fra dansk side? For Teknologirådet har jo på basis af miljøaktivister og -eksperter udarbejdet et forslag, som i dag kan blive dansk politik, og det vil hr. Bent Hindrup Andersen stemme nej til! Det er ufatteligt for mig.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (S):

Jeg må indrømme, at også jeg har meget lidt forståelse for, at hr. Bent Hindrup Andersen ikke kan stemme for vores dagsorden.

Men det, der fik mig herop, var hr. Bent Hindrup Andersens udtalelse om, at hvis bare det danske Folketing kunne begynde at handle, kunne man få alle uønskede stoffer ud af denne verden, for det synes jeg var noget af en melding, og hvis livet var så let, så tror jeg godt, vi kunne finde ud af det i fællesskab, men så let går det nok ikke.

Men jeg vil godt lige spørge, om hr. Bent Hindrup Andersen ikke er enig i, at den største styrke faktisk ligger hos forbrugerne, for hvis forbrugerne bliver ordentligt orienteret om de stoffer, der er i de varer, de køber, kan de jo melde fra, og så bliver disse varer ikke produceret.

Det synes jeg ikke fremgik af hr. Bent Hindrup Andersens oplæg her, men det var måske, fordi han ikke havde tid.

(Kort bemærkning).

Henning Urup (V):

Man kan vælge, om man vil arbejde konstruktivt og realistisk med tingene eller vil nøjes med